

איך הגענו לרמות

ינואר 1970 עזבנו את הקיבוץ (איילת השחר) לבית ספר החקלאי- כפר סילבר. רבקה הייתה שם עם בית ואני- מדריך רפת.

בקיץ 71, מילואים בבקעה, חבר'ה שמעו שאני מתעניין במושב צעיר ואמרו "יש כאן מישהו שאחרי המילואים עובר מדגניה א' לרמות". נפגשתי עם איתן לייס ובעקבות זה באנו לביקור. 15 משולשים. אמרו לנו שעומדים לבנות עוד 15 אבל הם כבר מאוישים וקליטה נוספת תוכל להיות רק בישוב הקבע... בשל כך ובשל העובדה שלנו היו שני בני בני 6 ו- 3 וברמות רק (נדמה לי) 3 תינוקות ירדנו מהעניין.

בתחילת 73 פנה אלי אחד מראשי ענף הרפת – פרץ בן יהושע מבאר טוביה, סיפר שהוא נוסע לקנדה לקנות עגלות להקמת רפתות במשקי רמת הגולן, הסוכנות מחפשת להם מדריך והאם אני מעוניין. עניתי כן, אם אני מקבל משק ברמות, והוא ענה "אני יכול לדאוג לאגודה - משק הם צריכים להחליט".

בפסח באנו לביקור, שלחו אותנו לפרדס (הסוכנותי) ליאיר, אמרו "גינג'י גדול". פגשנו מישהו שענה להגדרה ושאלנו אם הוא יאיר, אמרו לנו ג'ינג'י גדול... ענה "לא, עוד יותר גדול", זה היה נחיק.

כמובן, כמדריך רפת למושב שזה היה אמור להיות ענף מרכזי, קיבלו אותנו ברצון.

בספטמבר (תחילת שנת הלימודים) באנו. ברמות לא היה מקום והסוכנות שהייתה המעסיק שלי סידרה לנו מגורים זמניים בגבעת יואב, עד אוקטובר – מועד העלייה לישוב הקבע.

קרה מה שקרה והמעבר לישוב הקבע נדחה לדצמבר. אני שוחררתי מהמילואים (כמו רבים אחרים) כדי "לשקם את הישוב שברמה".

הודעתי בסוכנות שבינתיים אעבוד בהדרכה רק חצי שבוע והיתר ברמות. (תחום האחראיות שלי היה: רמות, גבעת יואב, כפר חרוב, אפיק ונוב. סה"כ 1500 עגלות.)

ביום העבודה הראשון שלי – יציקת אבוסים בסככות רפת עם יוש מגן, קרתה לי תאונת עבודה (עליה יספר, אם ירצה – ציפר)

בכל אופן, מהלך משמעותי ראשון – הוצאנו את העגלות למרעה, מה שחסך הרבה בהוצאות ההזנה שלהם. הרועה מלבדי היה ג'רי ענבר.

ב- 15/12 (אם איני טועה) הייתה העלייה לישוב הקבע. זה היה באמצע השבוע. בודהה ומשאתו (מגבעת יואב) היו פנויים רק בשבת ולכן הגענו מגבעת יואב לרמות בשבת. לכן התדרדרנו ב"זכות הותק" והגיע הזמן לתיקון עוול היסטורי בלתי נסלח.

אנחנו ברמות מספטמבר 1973.

רבקה ואברהם אלף